

Mit hagyhatunk itt
örökségként?
AZ ÉLETET.

SOS
GYERMEKFALVAK

Kedves Támogatónk!

Amikor megcsörren a telefon, sosem tudjuk, milyen kérdéssel hív minket egy támogató. Azon a napon azt gondoltam, hogy egy szokásos beszélgetés lesz.

A vonal másik végén egy idős úr volt, aki elmondta, hogy feleségével úgy határoztak, balatonfüredi nyaralójukat az SOS Gyermekfalvakra kívánják hagyni a haláluk után.

Nehéz ilyenkor megszólalni...

Ügyvezetőnk felvette a kapcsolatot a házaspárral, Lászlóval és Máriával, és találkoztól beszéltek meg.

A beszélgetés során sok közös érzés tört a felszínre a gyerekek fontosságáról, hasonló gondolatok fogalmazódtak meg a jövőről, az életről és a halálról. A végrendelet elkészült, a közjegyzőnél letétbe helyezték.

Mindez hosszú évekkel ezelőtt történt, aztán nemrég újabb hívást kaptunk. Laci bácsi egy gyors lefolyású betegségben elhunyt. Marika, a felesége 52 év után egyedül maradt. Bár minden évben felhívtuk Marika nénit, a járvány miatt személyesen nem találkoztunk. Most úgy éreztük, jól esne neki, ha meglátogatnánk.

Süteménnyel, fényképekkel és sok-sok történettel várt minket. Mindegyiknek a főszereplője a férje és a hosszú közös életük volt. A beszélgetés elején kávéval kínált minket. Igazi, kotyogósban főzött, jó erős feketével. A kávéfőző az első közös szerzeményük volt Laci bácsival. 62 évvel ezelőtt egy utazásra vásárolták, ahová még tanulmányaik során jutottak el.

A fiatalok együtt jártak egyetemre, egymásba szerettek, majd összeházasodtak. Marika szülei tanárok voltak, ők segítették a fiatalok életének első lépéseit. Marika folytatta a hagyományt, ő is tanár lett, Laci pedig tudós ember, történész. Egyszer egy nagy lehetőséget kaptak: Lászlót egy felelős és érdekes külföldi munkára kérték fel, ahol számítottak hatalmas történelmi tudására, intelligenciájára, kapcsolatteremtő képességére, kiváló nyelvtudására. Mit válaszoljanak? Hogy legyen tovább? Vállalják?

Milyen sorson át kísérte el a házaspárt a régi kávéfőző? A fiatalságuktól, életük tragédiáján keresztül, egészen Laci bácsi haláláig.

Most már csak Marika főzi a kávé, és várja, hogy Laci bácsival ismét találkozassanak. Mindent átgondoltak: a család között szétosztották az életükben gyűjtött javakat. A nyaralójukat az SOS Gyermekfalvakra hagyták.

Kívánjuk, hogy még sokszor kávézhassunk Veled, Marika, hogy még többet tudjunk meg erről a csodás házasságról, a hosszú életetekről!

Marika mindig a férje mellett állt, támogatta, amiben csak tudta. Elköszönt a tanítványoktól, a gimnáziumtól, és csomagolni kezdett. A kotyogós nem maradhatott ki a bőröndből. A hosszú utazások még évtizedeken át ismétlődtek. Időről-időre új országban dolgozott Laci bácsi, majd számtalan költözés után a kotyogós végleg hazakerült. A konyhában most nekünk főzte a forró kávé.

